

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

בפני כבוד השופטת ליזי פרוינד

מדינת ישראל מדינת ישראל

מאשימה

נגד

פלוני (קטין)

נאשמים

גזר דין ללא הרשעה (גמר דין) העתק מותר בפרסום

1
2 הנאשם נמצא אשם על פי הודאתו בביצוע המתואר בעובדותיו של כתב האישום המתוקן ומכאן
3 נקבעה אשמתו בביצוע עבירות של מעשה סדום לפי סעיף 347 (ב) בנסיבות סעיף 345 (א) (3) וסעיף
4 350 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, נסיון למעשה סדום לפי סעיף 347 (ב) יחד עם סעיף 345 (א) (3)
5 וסעיף 25 לחוק הנ"ל ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק זה.

6
7 אינני רואה לחזור במלואן על עובדותיו של כתב האישום המדברות בעד עצמן אך בקצרה יאמר כי
8 במהלך שנתיים מאז נובמבר 2015, ועד אוקטובר 2017, נהג נאשם לבצע מין אוראלי במתלונן א'
9 שכנו, קטין אף הוא הצעיר מן הנאשם בשלוש שנים וזה ביצע מעשים שכאלה בנאשם.

10
11 כנלמד, הנאשם עצמו היה כבן 13 בתחילתה של מסכת מעשים זו וסיומה עת מלאו לו 15 שנים.

12
13 מעובדות כתב האישום עלה כי בשנת 2016, בהיפגשם כשכנים, שאל הנאשם את א' "האם הוא יודע
14 איך עושים סקס" וא' בתגובה ביקש מהנאשם שילמד אותו. בהמשך לכך ביצעו השניים מין אוראלי
15 זה בזה והנאשם הגיע לפורקן.

16 כשבוע עובר ליום 28.10.17 אמר א' לנאשם שהוא מכיר חבר ש"אולי היה רוצה לעשות גם מה
17 שעשינו" ובמועד הנ"ל, כשהבחין הנאשם בא' ביחד עם קטין אחר, יליד 2006 (להלן: ב') ניגש ל א'
18 ושאל אותו אם הוא חושב שב' רוצה וזה השיב שאינו יודע.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1 בהמשך הלכו שלושה לפרדס המצוי מאחורי ביתו של הנאשם, אז שאלו השניים – הנאשם ו- א'
2 את ב' האם הוא מעוניין במין אוראלי וזה השיב בשלילה. כך, עמד בסירובו גם כאשר הנאשם שאל
3 שוב האם בכל זאת מעוניין "רק לנסות".
4 בהמשך לאמור ביקשו הנאשם ו א' מן הקטין ב' שיראה להם את איבר מינו והנאשם אף הבטיח ל-
5 ב' סיבוב על אופניו בתמורה. על כן, הפשיל ב' את מכנסיו ונותר עירום בפלג גופו התחתון. אז ניגש
6 הנאשם אל ב' וקירב את פיו לאיבר מינו של ב' אך זה בתגובה התרחק ולבש בגדיו. לאחר מכן שבו
7 ושאלו הנאשם ו- א' את הקטין ב' האם מעוניין לנסות מין אוראלי וזה שב וסירב.
8 לאחר המתואר, הפשיל הנאשם מכנסיו ותחתוניו, כך עשה גם א' ונעמד מול הנאשם, אשר אחז
9 באיבר מינו של זה וביצע בו מין אוראלי.
10 משראה הקטין ב' את המתואר, ביקש לעזוב את המקום אולם הנאשם ו- א' אמרו לו שישאר עמם
11 עוד מס' דקות על מנת שיצאו מן הפרדס יחדיו וזה נענה. בהמשך אונן הנאשם עד לפורקן.
12 בצאתם מן הפרדס פנה הנאשם לשני הקטינים האחרים ואמר להם "אם תספרו אני ארצח אתכם".
13
14 משך תקופה ארוכה ועד היום הנאשם נתון בתנאים מגבילים, בין היתר בשים לב לשכנותו בסמיכות
15 גדר למתלונן א'.

תסקירי שירות המבחן

18
19
20 משורת התסקירים נלמד כי הנאשם והוריו משתפים פעולה למן ראשית ההליכים באופן מלא.
21 הנאשם מביע חרטה כנה, בושה וצער רב על הפגיעה שנגרמה לנפגע ולמשפחתו.
22
23 נלמד כי מאז ילדותו המוקדמת טופל על ידי פסיכולוגית על רקע קשיים בתחום חברתי ומאז
24 פברואר 2018 אף התווסף לכך טיפול פרטי אצל קרימינולוג ופסיכותרפיסט המתמקצע באבחון
25 וטיפול בני נוער עם התנהגות מינית פוגעת.
26 כיום, כוללת תוכנית הטיפול השתתפות בקבוצה טיפולית לנערים אשר פגעו מינית ופגישות פרטניות
27 בשירות המבחן.
28
29 תחילה נראה היה כי מפגין הנאשם התנגדות לטיפול אולם מזה למעלה מחצי שנה דווח כי חל שינוי
30 בתפיסתו, מגיע בקביעות למפגשים, מגלה ולוקח אחריות מלאה על התנהגותו. במהלך טיפול זה
31 משתף מעולמו הפנימי ברגשותיו ובקשייו. דווח כי הצליח להעמיק בעיבוד העבירה ומגיע בכל מפגש
32 לתובנות חדשות.
33 לצד כל האמור, עתידים ההורים להשתלב בתוכנית הדרכה הורית.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1
2 הנאשם עובד תקופה ארוכה ומימן הוצאת רשיון נהיגה. תפקודו בבית ובמסגרת בית הספר תואר
3 ללא דופי (חרף תקופה משברית ומבולבלת במהלך הקיץ). הוא מקפיד על סדר יום קבוע ומתפקד,
4 מסייע רבות לבני ביתו ומצליח לעמוד בדרישות הלימודיות. מורתו תיארה נער חכם וחברותי המכבד
5 את הצוות ובעל יכולות גבוהות. זאת לאחר שמשך תקופה מסויימת התקשה בגיוס כוחותיו והחסיר
6 שעות לימוד רבות. כיום עבר בהצלחה את בחינות הברגרות ועתיד לסיים לימודיו עם זכאות לתעודת
7 בגרות מלאה.

8
9 שירות המבחן מדווח עוד כי במסגרת שינויי אורחותיו וגילויי תובנות, החליט הנאשם לעשות שינוי
10 במעגל חבריו מתוך מטרה להימנע ממצבי סיכון.

11
12 ק. המבחן מעריכה כי הנאשם זקוק להמשך קשר טיפולי סמכותי לצורך חיזוק ההליך השיקומי,
13 לצד המשך טיפול קבוצתי. על כן ולאור מאמציו לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין, שאיפותיו
14 לשירות משמעותי בצה"ל והתקדמותו בתהליך הטיפול תוך שניכרת נכונותו לעבור תהליך מעמיק,
15 הומלץ, מבלי להתעלם מחומרת העבירות, לנקוט כלפיו בדרכי טיפול ללא הרשעה לפי סעיף 24 (א)
16 לחוק ולהעמידו תחת צו מבחן למשך חצי שנה שיבטיח המשך השתתפותו בקבוצה ובשיחות
17 פרטניות. לצד אלה, התחייבות כספית ושל"צ.

טיעוני הצדדים לעניין ההרשעה והעונש

18
19
20
21
22 כראיה לעניין העונש הוגשו תסקירי קורבן בעניינם של שני המתלוננים. כמו כן נשמעו דברי
23 אימהותיהם של קטינים אלו.

תסקירי הקורבן:

24
25
26 בשל צנעת הפרט לא יפורט האמור בתסקירי הקורבן, אולם אציין כי אלה נערכו, שניהם, מבלי
27 שעורכת התסקירים פגשה בקטינים, ללא כל סיבה ממשית (כך למשל התקשתה אמו של א' להעירו
28 משנתו ואך בשל כך לא פגשה בו עורכת התסקיר). המידע המפורט נמסר מפי אימותיהם בלבד ולא
29 נתמך בכל מסמך אבחון או היבט דומה אחר.
30 כבר כעת יאמר כי בין היתר, על כן, מצאתי להעניק לתסקירים אלה ובייחוד לזה בעניינו של
31 המתלונן א' משקל מוגבל בלבד.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1 ודוק, אין בליבי ספק אודות המתואר ביחס לקשיי המשפחה מאז חשיפת המעשים ואף קשייו של כל
2 אחד מן הקטינים, אולם הנדרש מן ההיבטים המשפטיים הצריכים בענייננו, בהקשר למעשיו של
3 הנאשם דווקא, חסר מניתוח והבאת הדברים.

תסקירו של המתלונן א' (הקטין ****)

4
5
6 לצד מתן הדעת למצבו המורכב של המתלונן כמתואר על ידי אמו בתסקיר_אין בידי לקבל את
7 המפורט בפרק הדיון והמסקנות בתסקיר הקורבן. דיון זה מתאר מסכת התעללות מינית ממושכת
8 וקיצונית בחומרתה, בחוסר הלימה מעורר קושי ממשי אל מול המפורט בכתב האישום. לא זו אף זו,
9 לא ניתן כל משקל או התייחסות לגילאי הקטינים שניהם, היינו גם זה של הנאשם ולדינמיקה
10 שהתרחשה בינו ובין המתלונן. כך למשל יכולה הייתי לקבל היבטי אשמה בושה וחרדות הנובעים
11 מאלה, אך זאת לא נדון בתסקיר. לא ניתן לקבל כלשונן הקביעות והדרישות כי הפוגע "לא עצר לרגע
12 לחשוב האם ל**** הכוחות והחוסן להתמודד עם הפגיעה וההרס שזרע" כאשר יוזכר שהפוגע עליו
13 מדובר היה בעצמו בן 13 שנים בלבד.

14 עוד לא מצאתי כי ניתן המשקל ההולם לקשיי עבר, אשר בהחלט יתכן כי התעצמו עם פגיעה כמיוחס
15 בענייננו, אך יש מקום להנכיח קיומם עובר להתרחשויות.

16 גם דברי המטפלת במרכז "רימונים", המובאים בתסקיר, [מרכז שכל התמחותו מרוכזת בנפגעים
17 מינית] אינם הגיוניים, כך ממש, ביחס לענייננו. המטפלת מצוטטת כמי שתיארה את הטיפול
18 במתלונן זה "כאחד הטיפולים הקשים שהיא נאלצה להתמודד עימם במהלך שנות עבודתה".
19 "לדבריה **** עבר פגיעה אכזרית וממושכת". למרבה הצער חשוף בית משפט זה וחשופים גם
20 הצדדים למקרים קשים פי עשרות ומאות מונים מענייננו דנא המטופלים במרכז זה. מבלי להקל
21 ראש במפורט בכתב האישום, הרי שהמעשים על נסיבותיהם, אינם מצויים ברף העליון של המקרים
22 וההתרחשויות. על כן דברים אלה מעוררים תמיהה העולה עד כדי חשש לטעות בזוהר המטופל ו/או
23 המקרה.

24 על סביבתו אף קודם לאירועים ותרומתה למצבו יש ליתן הדעת, אך לא מצאתי לפרטה בשל החסיון.

התסקיר בעניינו של מתלונן ב' (הקטין ****)

25
26
27
28 בעניינו של המתלונן ב' המצב מעט שונה. מצבו של הקטין כמתואר וההפרעה שהתפתחה אצלו,
29 התרחשו לאחר המקרה והוא מטופל תרופתית בגינה. לכך יש להעניק משקל בעת גזר הדין. אחר
30 הפגיעה **** החל לסבול מסימפטמים מוכרים לאחר טראומת פגיעה מינית כמפורט בתסקיר.
31 מאידך לא מצאתי לקבל לא מן התסקיר ולא מעדות האם כי העובדה שאינה עובדת מזה מספר
32 שנים הנה תולדת המקרה. גם ביחס להשלכות על יתר בני המשפחה כמתואר, אין די בשהובא בפניי

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1 כדי לקשור בין הדברים בצורה שלמה. לא נעדר הקושי מטענת האם כי פיצוי כספי יוכל לעזור לקטין
2 לשקם את חייו.

טיעוני המאשימה:

5 עמדת המאשימה להרשעה, שלי"צ, מאסר מותנה ופיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה.
6 עמדה התובעת על חומרת העבירות אשר ביצע הנאשם ופגעו בנפשם וגופם של המתלוננים אשר היו
7 ילדים קטנים. בהקשר זה הפנתה לדברי אימהות הקטינים וכן לתסקירי נפגעי העבירה שנערכו
8 בעניינם. וכך על השפעת האירועים על נפגעי העבירה היא אחד מהשיקולים שיש להביא בחשבון
9 בעת קביעת העונש. עבירת מין עלולה להמשך דקות אך הנזק ילווה את נפגע העבירה שנים רבות.
10 נטען כי מעשיו של הנאשם חמורים פי כמה מהטעם שניצל את הכרותו המוקדמת מכוח יחסי שכנות
11 עם המתלונן א'.

13 המאשימה הכירה בהליך הטיפול שעבר הנאשם, אך ביחס לדיווח שירות המבחן כי לקח אחריות
14 למעשיו ומבין משמעותם הפנתה לאמור בתסקיר בהתייחס הנאשם לגורמים חיצוניים שהביאו
15 אותו לביצוע העבירה, כגון לחץ חברתי, באופן הפוגע לשיטתה בשלמותה של נטילת האחריות.
16 בעניינו לא מדובר במעידה רגעית או עבירה שנעשתה עקב דחף זמני באופן חד פעמי אלא בשני
17 אירועים ושני מתלוננים כאשר פרק זמן ארוך מפריד בין האירוע הראשון והשני.

19 נטען כי כאשר מדובר במעשים קשים ובעיקר בעבירות מין, יש חשיבות במסר המרתיע שיוצא מבית
20 המשפט גם כאשר העבריין הוא קטין וכך ביקשה שיעשה גם במקרה זה.

טיעוני ב"כ הנאשם:

23 הודגש כי אין ולא יכול להיות חולק על חומרת העבירות במיוחד שעסקין בנפגעים קטינים בגילאים
24 כה צעירים. מתוך הבנה ברורה זו לקטין ולהוריו, עושים הם דרך ארוכה בשיתוף פעולה עם שירות
25 המבחן כדי לשקם ולתקן, לפקח ולוודא שמעשים מסוג זה לא יישנו. הפנתה לתסקיר שירות המבחן
26 אשר מתייחס לנקודה זו ועוסק בלקיחת האחריות המלאה של הנאשם על מעשיו, הבעת החרטה
27 הכנה, על זיהוי מעגלי הפגיעה מצידו והטריגרים אשר קדמו לביצוע המעשה.

29 הודגש כי אין עסקין בקטין בעל דפוסים עבריינים אלא על פגיעות שבבסיסן חוסר רגשי, ובעיה
30 מינית שניתנת לעיבוד וטיפול. דווקא במקרים אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הליך הטיפול
31 האינטנסיבי ולקיחת אחריות.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1 באשר לטיעון המאשימה שאין להקל עם הנאשם ושכמותו בקביעת דרכי טיפול ללא הרשעה עת
2 עסקינן בעבירות מין, נטען כי מערכת המשפט פועלת בהתאם לחוק הנוער ואין לראות בקביעת דרך
3 טיפול כהקלה.

4
5 נטען עוד כי במקרה זה נסיבה מכריעה לקולא, עת גם הנאשם, בזמן ביצוע העבירות, היה מתחת
6 לגיל 14. הנאשם היה בן 13.5 והקטין בן 11.5 נתון אשר יתכן ומעביר את האחריות בדרך זו או
7 אחרת לכתפיו של הנאשם, אולם כאשר לשון החוק ברורה ולפיה מתחת לגיל 14 להסכמה אין
8 משמעות, הדבר בהכרח יכול לפעול לטובתו של הנאשם.

9
10 עוד ביקשה להפנות תשומת הלב, מבלי להפחית ממעשיו של הנאשם, לסעיף 8 בכתב האישום
11 המתוקן המתאר את חלקו של המתלונן אל מול המתלונן השני, כשבעניינו לא הוגש כתב אישום.

12
13 באשר לדברי אימהות המתלוננים, ביקשה הסנגורית לנהוג בזהירות יתרה ולהעניק את המשקל
14 הנכון. הוזכר כי דבר מן הנאמר על ידן לא נבדק על ידי שום גורם ולא נבחן אף במסגרת תסקירי
15 הקורבן. עוד נטען ביחס לעובדה כי שני תסקירי הקורבן הם מפי ההורים בלבד ובאף אחד מתסקירי
16 הקורבן עורכת התסקירים לא פגשה בקורבנות. נטען לעריכת תסקירי קורבן מגמתית וכי עורכת
17 התסקירים, שציינה בפתח התסקיר שיחות שערכה עם עו"ס המשפחה ופסיכולוג קליני, לא
18 התייחסה בגוף התסקיר לתכני שיחות אלה.

19
20 לעומת זאת, לשיטתה שרות המבחן במסגרת כל תסקיריו שקל את השיקולים לחומרה ולקולא
21 הביא בחשבון את גורמי הסיכון, חומרת העבירות אל מול גורמי הסיכוי והשיקום וקבע במקרה זה
22 כי הסיכוי לשיקום גובר על גורמי הסיכון. ביקשה ליתן הדעת לחלוף הזמן, לעובדת מעמדו המשפטי
23 הראשון והיחידי של הנאשם אשר מצוי בתנאים מגבילים, עומד בהחלטות בית המשפט וחסך
24 העדתם של הקטינים.

25
26 לבסוף נטען כי אין ולא יכול להיות ספק שהרשעה בפלילים במיוחד בעבירות מין עלולה לפגוע בקטין
27 ובעתידו ביכולתו להתגייס לצה"ל ולהשתלב בחברה כאדם נורמטיבי.

28
29 על כן, ביקשה בהתאם לפסיקה הנוהגת, להתחשב בכל הנתונים הללו ולכבד את המלצת שירות
30 המבחן במלואה.

31
32 **מדברי הנאשם:** "אני לוקח אחרית מלאה על מה שעשיתי. אני יודע שהעבירות חמורות. אני ממש
33 מצטער ומתבייש שעשיתי את זה.אם אני מסתכל ממש אחורה בן אדם ממש שונה".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

דיון והכרעה

העבירות המיוחסות לנאשם חמורות הן, על כך אין חולק. השלכות התנהגותו ומעשיו כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן ילוו את הקטינים הנפגעים ומשפחותיהם, לא כל שכן בשל שכנות המשפחות זו לזו, זמן רב.

לצד חומרה זו אף מסוכנות הנובעת באופן אינהרנטי מאפיונם של המעשים. איון מסוכנות זו ולמעשה שינוי דפוסי חשיבתו של הנאשם – הקטין, התרחש משך הטיפול המעובה ורוב ההיבטים אליו נרתם ביחד עם משפחתו באופן מלא וכנה מרגע חשיפת המקרה.

נסיבותיו של כתב האישום, בכל הנוגע לעניינו של המתלונן א' מחייבים לשיטתי ליתן משקל הולם, לצד הלימת החומרה, אף להיבטי גילו של הנאשם דווקא.

הנאשם היה כבן 13 שנים בלבד עת החלו המעשים וסיומם כשמלאו לו 15. הווה ידוע כי גילו של קטין נפגע עבירת מין שטרם מלאו לו 14 ייחשב תמיד כצעיר מדי ובלתי בשל לגבש רצון, הסכמה או הבנה להשלכות מעשים מיניים, ומכאן חובתנו כחברה וכמערכת המשפט להגן עליו אף בהעדר תובנה להתנגדות או אף הבעת סלידה.

על כן לשיטתי, בהנתן גישה מתחייבת וחשובה זו, הטומנת בחובה הראיה כי קטין מתחת לגיל 14 אינו יכול לגבש כלל הסכמה בעניין זה, ולצד קביעות המחוקק באשר לגיל האחריות הפלילית שהנו ככלל 13 שנים, לא ניתן לגזור דינו של הנאשם דנא באופן ראוי מבלי להעניק היבטים ונגזרות מתפיסות חשובות ומבוססות אלה - גם ביחס לדפוסי חשיבתו ויכולותיו שלו. כל זאת אמרתי מבלי שנעלמו מעיני הפרשי הגילאים בין הנאשם למתלונן א' וממילא לגילו של ב'.

המונח "גיל ההסכמה" אינו מופיע בחקיקה; מונח זה מציין את הגיל שבו על פי - החוק אדם נחשב בוגר דיו לתת את הסכמתו המשפטית לקיום יחסי מין או מגע מיני. גיל זה נגזר מהוראות החוק הפלילי הקובעות באילו גילים מגע מיני עם קטינים ייחשב עבירה גם כאשר הקטין הסכים למגע.

במדינות מסויימות כגון גרמניה ואוסטרליה נקבעו בעבירות אלו הגנות המתייחסות לקשר המבוסס על התפתחות מינית טבעית וסקרנות מינית משותפת בין בני נוער שהביאה לקשר מיני וולונטרי והדדי אף בגיל צעיר מאוד בו עמדתו של המתלונן, אינה יכולה להיות מובאת בחשבון כהסכמה. כך גם בשבדיה מוקנית הגנה כאשר יש הפרש "קטן" בגילים ובהתפתחות בין הצדדים.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1 היות ועל פי לשון חוק העונשין, מתחת לגיל 14 יחסי המין אסורים לכולם - יוצא שהחוק המגלם
2 ההנחה, הצודקת והראויה, שנער בן 13 אינו מסוגל לקבל החלטה שקולה לגבי רצונו המיני, ניצב
3 בסתירה למקרה שנער בן אותו גיל נושא באחריות פלילית – היינו גיבוש כל יסודות המחשבה
4 הנדרשים – בגין אותו מעשה ממש, לגביו נקבע שאינו יכול להתגבש לכדי הבנה והסכמה, על כלל
5 השלכותיהן.

6
7 לזאת משקל נכבד בהכרעתי לעניין הרשעתו של הנאשם ועתירתה העונשית של האשימה.

8
9 זאת ועוד, מושכלות יסוד בבסיס מהותו של בית המשפט לנוער כי כאשר מדובר על עבריין קטין יש
10 לתת במלאכת האיזון האמורה משקל רב במיוחד לנסיבותיו האישיות, לגילו ולסיכויי שיקומו. הביע
11 המחוקק את עמדתו כי "ענישת נוער עבריין תכוון ככל הניתן לשיקומו של הקטין על מנת להחזירו
12 לתפקוד נורמטיבי בחברה" (ע"פ 4920/01, בעמ' 602). זאת כמובן מבלי לייתר את הצורך לאזן שיקול
13 זה עם שיקולי ענישה נוספים של הרתעה וגמול, הנלמדים, בין היתר, מחומרת העבירה ונסיבותיה.

14
15 בעניינינו, נראה כי הנאשם הפיק ומפיק תובנות נדרשות לשינויי דפוסי חשיבה והתנהגות יעודיים
16 מתוך הליכי הטיפול ואף הורתע מן ההליך המשפטי והשלכותיו. לא זוהו דפוסים עבריניים וממילא
17 לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

18
19 בהנתן כל האמור, בשים לב לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, לכך מצאתי להעניק משקל
20 מכריע, לצד נטילת האחריות, דרכו הטיפולית והישגיה, מצאתי לבכר היבטי השיקום ולאמץ המלצת
21 שירות המבחן במלואה.

22
23 **לפיכך, אני נמנעת מהרשעתו של הנאשם וקובעת כדלקמן :**

24 **1. הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 160 שעות וזאת עד ליום 1.2.21**

25 **2. אני מעמידה את הנאשם תחת צו מבחן לתקופה בת 6 חודשים מהיום, במהלכה יוסיף**

26 **להשתתף בכל אפיק טיפול שיידרש.**

27 **ידע הנאשם כי היה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן, יבצע חלילה עבירות נוספות ו/או לא יבצע**

28 **את גזר הדין כלשונו לרבות ביצוע השל"צ, ניתן יהיה להחזיר עניינו לבית המשפט ולגזור**

29 **דינו בשנית לרבות הרשעה וכל עונש הולם.**

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18-01-25076 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 477918/2017

1 3. הנאשם יתחייב כי היה ובתוך שנה מהיום ישוב לבצע כל עבירה מסוג עבירות המין ישלם

2 לאוצר המדינה קנס בסך של 5,000 ₪.

3 4. הנאשם ישלם פיצוי לכל אחד מן המתלוננים בסך של 3,500 ₪.

4 מאחר והמתלוננים קטינים, ישולם הפיצוי באופן מיידי ע"י המרכז לגביית קנסות וזה

5 יגבהו מן הנאשם ב-14 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 5.4.20

6
7
8
9 ניתנה היום, ז' ניסן תש"פ, 01 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

10
11
12
ליזי פרוינד, שופטת